

عنوان مقاله:

بررسی رابطه جرم و مجازات در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

هفتمین دوره همایش ملی پژوهش در علوم اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حمیدرضا منصورصفائیان

خلاصه مقاله:

اصل تناسب و رابطه جرم و مجازات، به عنوان یکی از اصول حاکم بر تعیین مجازات ها، در سال های اخیر مورد توجه بیشتر قرار گرفته است. علت اصلی این امر را باید گسترش رویکردهای مکافات گرایانه در فلسفه مجازات دانست. هدف اصلی در اینابتدا مبنا و ریشه تناسب و رابطه جرم و مجازات در مبحث و فلسفه مجازات بررسی گردد و سپس شیوه متناسب ساختن مجازات با جرم از منظر حقوق کیفری ایران تحلیل شود. بایدها و نبایدهای ماهوی و شکلی جرم انگاری را با نگاهی به قوانین کیفری موجود مورد مطالعه قرار داده و به این نتیجه رسیده است که جرم انگاری های انجام شده در حقوق کیفری ایران بهخصوص در قلمرو جرائم تعزیری، هم از حیث ماهوی و هم از حیث شکلی کمتر منطبق بر اصول و مبانی آن بوده است. که باتوجه به محوریت مجرم و جامعه در برقراری تناسب، دو مکتب اصلی کیفرگرائی و فایده گرائی در این مورد پدید آمده اند کهاولی بر تناسب کیفر مجرم با جرم و دومی بر فایده پیشگیرانه مجازات مجرم در جامعه تاکید دارد. در مقاله حاضر به بررسی مبانی اصل تناسب در این دو مکتب خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

جرم، مجازات، اصل تناسب، کیفرگرائی، فایده گرائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1226740>

